

WORLD ASSEMBLIES OF GOD CONFERENCE INDIANAPOLIS 8-10 augustus 2000

(verslag door Ignace Demaerel)

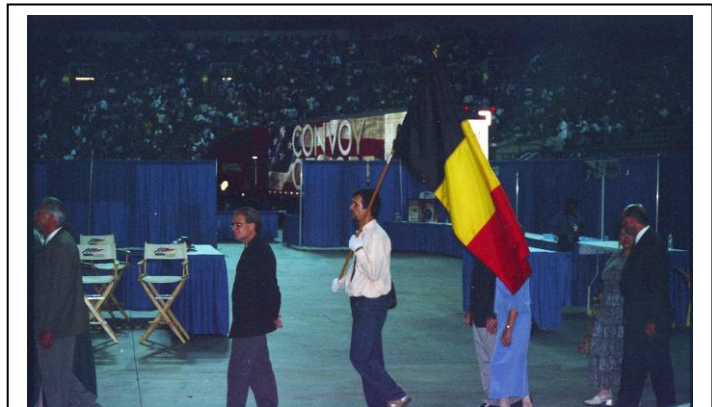
De gemeenten van VVP (en vroeger de Broederschap) werken al vele jaren samen met zendingen uit Amerika, vooral van de Assemblies of God (de grootste pinksterdenominatie in de VS). Sinds enkele jaren zijn we al bezig om te werken aan een officiële affiliatie met onze Amerikaanse broeders en zusters. Eén van de gevolgen hiervan was dat het VVP-bestuur een gratis ticket kreeg aangeboden om iemand af te vaardigen naar het wereldcongres van de Assemblies, afgelopen augustus, in Indianapolis (VS). De eer viel mij te beurt, en graag wil ik een verslagje hiervan uitbrengen.

Eerst en vooral moet ik zeggen dat de vrijgevigheid en gastvrijheid van onze vrienden indrukwekkend is. Als zendingen in België en Europa werken zij er zeer hard aan om de relaties met de plaatselijke kerken zo optimaal mogelijk te maken: geen

overlappingsen, dubbel werk of naast-elkaar-werken. Uit alles sprak een dienende houding, zodanig dat ik er soms verlegen van werd. Ik ben er als een VIP ontvangen, als officiële afgevaardigde namens België/Vlaanderen, en overladen met allerlei geschenken. Er waren afgevaardigden uit 158 landen, en ook de predikingen en getuigenissen kwamen uit alle delen van de wereld. Op de openingsavond schat men het aantal aanwezigen op 30.000.

De voorzitter, dr. David Yonggi Cho (voorganger van de grootste

gemeente aller tijden, 750.000 leden), sprak over gebed, en de absolute noodzaak hiervan. In zijn gemeente in Seoul is er elke morgen een bidstonde om 4.30u, elke vrijdagavond een nacht van gebed, en buiten de stad, op de "gebedsbergen", zijn bijna constant een 3000-tal mensen die zich daar voor een periode afzonderen voor vasten en gebed. Je voelt je klein worden als je zo'n dingen hoort, en dan weet je ook dat die kerkgroei niet vanzelf gekomen is. De volgende dag was er een ganse gebedsmorgen, waar voor alle werelddelen gebeden werd.

De Belgische vlag binnendragen...

Wat sterk naar voor kwam tijdens de conferentie was de dankbaarheid naar God toe voor de weg die al afgelegd was (bijv. tijdens de laatste 10 jaren waren de World Assemblies of God gegroeid van 18 naar 34 miljoen leden). Maar er was geen sfeertje van op de lauweren te gaan rusten en zichzelf op de borst te slaan, maar een sterke drang om het de volgende 10 jaren nog beter te gaan doen. De conferentie eindigde ook met het voorlezen van een intentieverklaring waarin de Assemblies zich toewijdden aan God om zich nog méér in te zetten voor de grote opdracht, met behulp van alle middelen, tijd, geld en energie. Helemaal aan het einde werden alle jongeren (\pm 2000) in een kring geplaatst en alle volwassenen moesten bij hen komen om zich door hen met olie te laten zalven. Ontroerende momenten. Fijn hoe de jeugd, de komende generatie leiders, een centrale plaats kreeg toegewezen in dit gebeuren. Ook kreeg God, en niet een organisatie, voortdurend alle eer, en werd er gewezen op onze blijvende afhankelijkheid van de Heilige Geest, om niet met de Geest te beginnen en in het vlees te eindigen.

De laatste dag hadden we workshops met de afgevaardigden van de Europese landen, en de zendingen die in die landen werkten: studies en gesprekken over het bereiken van steden, van kinderen en universiteitscampussen (de drie doelstellingen van de Assemblies voor Europa).

Kortom, deze conferentie maakte op mij een diepe indruk. Vooral de ervaring van Gods tegenwoordigheid was voor mij bijzonder (ja, waar Gods kinderen samenzijn in zijn naam...). Maar ook is het speciaal om te ervaren dat we, met onze kleine VVP-familie, deel uitmaken van een grote, machtige, wereldwijde beweging. En dat God geweldige dingen aan het doen is over de gehele wereld, en nog maar pas begonnen is!

Ignace Demaerel

Op de terugvlucht nog even poseren voor het Witte Huis!